

VLAAMSE VERENIGING tot BEHOUD van
HISTORISCHE VAARTUIGEN vzw

Lakenmakersstraat 41
B-2800 Mechelen

Nieuwsbrief n° 23, september 2008

Beste leden,

Zonder meer kunnen we over een geslaagde Open Monumenten Dag spreken. Gazet van Antwerpen noemde ons met 2500 bezoekers de topattractie van de provincie Antwerpen. Een pluim voor ieder die met zijn enthousiaste inzet heeft bijgedragen tot het welslagen van dit evenement. Nico hielp er ons aandenken dat onze OMD met 22 deelnemende vaartuigen dit jaar na 'Oostende Voor Anker' het grootste evenement voor varend erfgoed is in Vlaanderen !

Het bouwen we aan meer waardering voor onze vaartuigen begint ook stilletjes aan zijn vruchten af te werken op andere vlakken. Zo hebben we nu een werkbaar voorstel van W&Z op tafel liggen voor een groepsconcessie voor onze historische en klassieke vaartuigen aan het Zennegat. De vergunde individuele ligplaatsen zullen op niet al te lange termijn door W&Z worden opgezegd en een groepsconcessie biedt dan toch meerdere voordelen. De huidige ligplaatshouders krijgen van ons een uitgewerkt voorstel met prijzen, voorwaarden enz waar ze enkele weken over kunnen nadenken. Hebt u op dit moment geen ligplaats aan het Zennegat met uw historisch of klassiek vaartuig (enkel deze twee categoriën zijn daar toegelaten), bent u lid van de VVBHV en wenst u eventueel ook in de groepsconcessie te stappen, laat het ons weten en u ontvangt ook en gepast voorstel. We hebben ruimte voor schepen tot 3 m breed en voor schepen tot 5 m breed.

Als we eenmaal weten welke vaartuigen mee in de concessie willen stappen dan zullen we op zaterdag 22 november een buitengewone algemene ledenvergadering organiseren om de goedkeuring van de leden te vragen tot het aangaan van deze concessie en de bijhorende budgetwijziging. Noteer deze datum alvast in uw agenda !! U ontvangt ten gepaste tijde de schriftelijke uitnodiging met agenda.

Bij deze groepsconcessie hoort ook een zone van 30m die we gratis kunnen aanbieden als passantenplaats voor maximaal 3x24u aan historische vaartuigen, ook voor niet VVBHV leden. Rekening houdend dat er op het kanaal Leuven-Dijle een afmeerverbod zal ingesteld worden buiten de vergunde zones lijkt ons dit een mooie realisatie die we ook op andere plaatsen hopen te realiseren om zodoende enkele toeristisch attractieve pleisterplaatsen voor historische vaartuigen te creëren. Er wordt al hardop nagedacht om iets dergelijks bvb ook in Brugge en Gent in te voeren.

Namens uw bestuur, Dirk Ramakers

Uw bestuur :

Dirk Ramakers , motorsleepboot Odilia (voorzitter), 0(032)478 38 38 45

Christophe Faijs, klipperaak Souvenir (secretaris) **0(032)484 78 81 97**

Evarist van Camp, bakdekkruiser The Old Lady (penningmeester) 0(032)494 63 99 42

Robin Capiaux, motorsleepboot Kobbe (ledenadministratie) 0(032)476 21 76 58

E-mail naar : info@historisch-vaartuig.be

Website : www.historisch-vaartuig.be

VVBHV nieuwsbrief n° 23 blz 1

secretariaat : 0(032) 484 78 81 97

mailto : info@historisch-vaartuig.be

www.historisch-vaartuig.be

Fortis : 001-3919876-85

IBAN BE089 0013 9198 7685

BIC GEBABEBB

Evenementen 2008 :

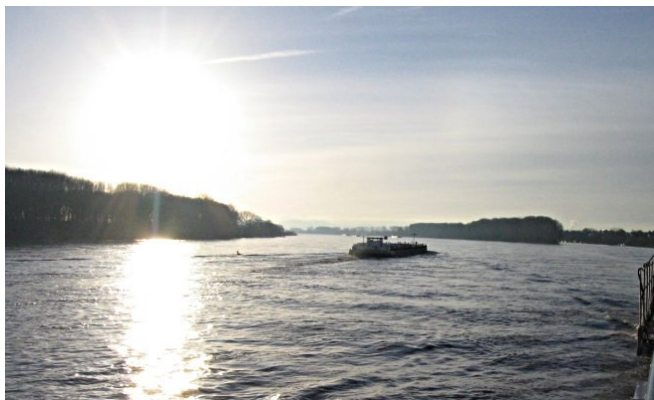
Leden die met hun vaartuig willen deelnemen melden zich best even aan bij het bestuur

Boom jaarmarkt	9-13 oktober
Enkhuizen (NL) 12° beurs Klassieke Schepen	7-8-9 november
buitengewone Ledenvergadering VVBHV 'ligplaatsen'	22 november

Rijnsportpatent:

Ons VVBHV lid Frank Jansen van de sleepboot Hylke volgde de cursus Rijn Sportpatent compleet met praktijk 'Strecke-' vaartochten met succes bij vaarschool SAW , in samenwerking met de KNMC. Hier volgt het laatste deel van Frank's verslag (overgenomen uit het www.scheepspraet.net archief)

De vierde reis, het uur van de waarheid.

Een fantastisch mooie ochtend op de rivier. Voor ons loopt een schip over naar de andere oever.

We stappen 's morgens vroeg weer aan boord voor de vierde en laatste reis naar Koblenz om onze verplichte reizen vol te maken. Maar we hebben een heel andere boot, andere rederij en wat voor een boot! Een luxe RhineLiner met bijna meer personeel aan boord dan gasten. Prachtige hutten, overal personeel wat je hut schoonhoudt en je bed opmaakt.. Prima sanitair wat ook werkt trouwens en waar warm water uit de kraan komt.. Dat kon je van de andere schepen niet altijd zeggen. De kok op eerdere schepen deed zijn best, maar hier zijn natuurlijk wat meer mogelijkheden en menigeen zal na de reis wat aan gewichtsvermindering moeten doen. De techniek laat ook niets te wensen over, alles werkt naar behoren en de machinist loopt iedere dag de zaken na en repareert waar nodig.

We zullen met dit schip dus geen loeiende alarmeringen krijgen, geen "black-outs" waarbij alles plots donker is en overgeschakeld moet worden op de noodstuur-inrichting.. Zoiets is natuurlijk wel spannend maar 6 keer op een dag is wat teveel van het goede.

Hoe dat zo komt een ander schip? Het fijne is niet helemaal duidelijk, maar de organisatie heeft zijn uiterste best moeten doen om nog diezelfde week een vervangend schip te charteren omdat de rederij waar een contract mee was afgesloten niet aan zijn verplichtingen kon voldoen. Dat zal nog wel een staartje krijgen want wie betaalt de schade? Maar goed de club is weer compleet aan boord, we varen weer de rivier op en volgen de lessen van docent Klaus en Aart de motorman. Het gaat er nu echt om spannen.

Docent Klaus verwacht van ons dat we voordat we zondagavond weer van boord gaan in ieder geval een bevredigende examentoets moeten afleggen. Dat betekent, goed kijken onderweg, naar plaatsen, havens, bochten en schepen, steeds weer proberen de namen van plaatsen op te noemen en nog even de reglementen nakijken. Het water is wassende. Door aanhoudende regen komt er een golf water vanuit de zijrivieren de Rijn in en het peil stijgt snel.

Misschien maken we "Marke I" nog wel mee. Bij dat hoge rivierpeil wordt er een verordening van kracht die bepaalt wat de schepen moeten doen om schade aan woonhuizen op de wal te vermijden. Het water kan zo hoog staan dat op diverse plaatsen de straten blank staan. De scheepvaart moet dan onder andere langzamer gaan varen en het midden van het vaarwater houden. In de sterke stroming gaan de tonnen al behoorlijk plat liggen. De monding van de Moezel die eerdere reizen zo mak leek, is nu een woest stromende rivier. Opletten dus wanneer we zondagmorgen losmaken en de Rijn weer afvaren

Wanneer ik nu een vergelijk maak tussen de reizen, dan zou ik kunnen stellen dat de eerste reis iedereen overdonderde. Je krijgt dat weekend zoveel indrukken te verwerken, dat moet je echt even laten bezinken. Sommigen grijpen naar hun hoofd en denken, 'waar ben ik in hemelsnaam aan begonnen en dat lukt me nooit'. Maar stilaan gaat het beter. De tweede reis vallen er al wat stukjes op zijn plaats en kun je al diverse plaatsen langs de rivier herkennen. Omdat je zelf de gelegenheid hebt om dat grote schip te sturen, begrijp je ook wat stroming doet, waarom iedereen een bepaalde kant van de geul kiest, hoe je elkaar oploopt of ontmoet. Ik vond dat zeer leerzaam en begrijp de riviervaart nu een stuk beter.

Instructeur Klaus doet moeite om ons over de drempel te helpen en probeert steeds met kleine anekdotes grappige dingen aan plaatsen te koppelen, zoals het huis van zijn idool Romy Schneider boven de brug van Rodenkirchen en zo.. En het blijkt dat hij veel mooie plekjes kent waar je prima langs de rivier kunt fietsen, langs hotelletjes en koffieterrassen en dat het merendeel van de inwoners van Grieth de judosport beoefenen. Waar zagen we ook alweer onderweg een tent met de naam "Haus der Liebesübungen" ? En zo ontdek je iedere reis weer wat nieuws.

Behalve al die studie is er natuurlijk ook tijd voor ontspanning. Er vormen zich al gauw groepjes en na die eerdere reizen heerst er een wat uitgelaten stemming, wat zich vertaalt in menige kwajongensstreek.. Zo oud zijn we toch niet...? De bar is goed voorzien en je kunt aan dek voor fitness op de home-trainer op het bovendek of gewoon even de benen strekken en een frisse neus halen.

Maar voor je het weet is het zondag en we worden vandaag een voor een naar beneden geroepen waar Klaus ons aan de tand gaat voelen. Lukt het voor het examen of schiet je kennis nog te kort? Het uur van de waarheid en iedereen krijgt een persoonlijk advies. Kijk dit nog even na, denk aan dat, repeteer je plaatsen nog eens en probeer vanuit een gevraagde plaats naar boven en naar beneden te varen. Wat kom je tegen? Denk aan de bijzondere reglementen, de "geregelte begegnung", de reede-voorschriften en ga zo maar door.

Bij mij zat het wel goed. Ik moet beter luisteren naar de vraag en niet te snel en te routineus antwoorden, ik maak daardoor soms wat stomme fouten. Dus.. blijven repeteren en op 1 maart naar de extra trainingsavond. Dan moet het gaan lukken. Examendatum zal ergens eind maart liggen. Mocht het allemaal lukken, dan moeten we nog een medische keuring ondergaan en een bewijs van goed gedrag bij de burgemeester halen.. Dat laatste lijkt me het moeilijkste..;-)) Daarna volgt dan nog de diploma uitreiking en de deelnemers mogen zich dan scharen bij die selecte groep van watersporters die hun RijnSportPatent gehaald hebben en dat zijn er niet veel.

De "Calyso" is een bekende boot die zomers met gasten diverse bestemmingen langs Rijn en Moezel aandoet.

Frank Jansen, mslb Hylke

NVDR ; Frank heeft ondertussen zijn examen met succes afgelegd !

VVBHV nieuwsbrief n° 23 blz 3

De Oostendse Oosteroever heeft plannen:

Op een boogscheut van het populaire Klein Strand ligt - gescheiden door de vaargeul - het onbekendste stukje Oostende : de Oosteroever. Gelukkig komt hier de laatste jaren meer en meer verandering in : het VLIZ vormde de trekker van een heuse maritieme cluster (Innovocean), C-Power bouwt er de sokkels voor het eerste Belgische windmolenpark op zee, het Militair Hospitaal krijgt als woongebied een tweede leven, ... Het gebied heeft echter nog meer in zijn mars. Een brede coalitie aan partners (met o.a. onze gidsenkring) heeft de laatste maanden gepuzzeld aan een ambitieus toekomstplan voor dit stadsdeel. Samen willen we vorm geven aan "het maritieme visitekaartje van de Vlaamse kust".

Onbekend, onontgonnen en vooral onbemind

Wie anno 2008 rondwandelt op de Oosteroever komt ongetwijfeld onder de indruk van een bonte afwisseling. Er is voor elk wat wils. Loop eens binnen in het Fort Napoleon. Waai uit op de Spinoladijk. Wandel doorheen de haven en tuur naar zeemastodonten. ... En bewonder bovenal Lange Nelle (de vuurtoren), zonder twijfel hét gezicht van de Oosteroever. Jammer genoeg is dit unieke stadsdeel bij toeristen en (ook heel wat) Oostendenaars een goed bewaard geheim.

Nog niet toegankelijk voor het brede publiek maar daarom niet minder de moeite waard vinden we zo in de duinen vrij goed bewaard gebleven bunkersites uit de (eerste en vooral) tweede wereldoorlog. Je kan op de Halve Maan zelf het verhaal opsnuiven van het Beleg van Oostende. Ook de vlakbij gelegen Maritieme Site Oostende herbergt heel wat unieke erfgoed. Denken we niet alleen aan de historische slipway uit 1931 maar ook aan de oude scheepswerf Seghers. Erfgoed troef dus !

Alles kan beter

Maar wellicht meer nog dan de vele troeven, hangt er thans een ietwat desolate en bijwijlen zelfs verloederde sfeer. Tijd voor verandering vonden heel wat organisaties. Organisaties uit het middenveld (als Natuurpunt) alsook private (als C-Power) als publieke (als het haven- en stadsbestuur of de Vlaamse overheid) partners. Samen staken ze de schouders onder een overkoepelend toekomstplan voor de Oosteroever. En ook onze gidsenkring is dus op de kar gesprongen.

Rode draad in het plan wordt de Noordzee. Het zeetje heeft immers een prachtig verhaal. Vroeger (wrakken, historische vaartuigen, oude installaties als de Oostendse slipway, ...), nu (haar natuur, de visserij en de haven, ...) en de toekomst (bvb. groene energie opgewekt in gigantische windmolenparken). Maar jammer is dit (net als de Oosteroever) ook een bij weinigen gekend (en bemind) verhaal. Daarom zullen we diverse attracties uitbouwen. Nu ja "attracties", verwacht geen Disneyland waar fictie heerst wel het verhaal van het zeetje in het prachtige (vernieuwde) kader van de Oosteroever. Hieronder een greep uit de acties die we de komende jaren van droom in praktijk willen brengen.

Het Maritiem Plein : kies het ruime sop

Op het Maritiem Plein komt een nieuw fiets- en voetgangersveer aan. Een prachtige zaak : vanuit bijvoorbeeld het station zullen bezoekers binnen een kwartiertje aan de andere kant van de vaargeul vertoeven. Aangekomen op het Plein maken we bezoekers wegwijs op de Oosteroever en dompelen ze onder in het verhaal van het zeetje, nu en in de toekomst. Blickvanger wordt hier een spiksplinternieuw bezoekerscentrum (in de oude pakhuizen) waarin we jong en minder jong laten kennis maken met het rijke verhaal van de Noordzee. Als belangrijkste verkeersroute van het land. Als thuis voor gigantische windmolens. ...

De Halve Maan : natuur & landschap in zicht

De westelijkste hoek van de Oosteroever kent "gekneld" tussen de vaargeul, de werf van C-Power en de Noordzee ongetwijfeld het rijkste verhaal. Spaanse schans ten tijde van het Beleg van Oostende. Versterkt in de eerste en tweede wereldoorlog door de bezetter. Vervolgens kustwachtstation voor het Belgisch leger en nog later zanddepot ... en straks een prachtig natuurgebied !

Met de hulp van de Vlaamse overheid, Natuurpunt en C-Power zullen we het duingebied in ere herstellen. Aan de zeezijde zullen we terug de condities – zoals 50 jaar geleden – voor hoogschor creëren, ondertussen ook de historisch halve maan-"slotgracht" herstellende. Aan de landzijde zal een nieuwe zoete duinpanne (ideaal voor orchideeën) ontwikkeld worden. En ook de soort "homo sapiens" wordt niet vergeten, die wordt getraakteerd op een prachtig wandelpad. Bovenal zullen we ook enkele bunkers restaureren en inrichten i.f.v. natuurstudie.

Batterij Hundius : een uniek stukje Atlantik Wall

Genoemd naar een commandant van een Duitse duikboot vinden we tussen de Halve Maan en het Fort Napoleon een schoolvoorbeeld van een Marinekustbatterij uit de Tweede Wereldoorlog : Batterij Hundius. Over de smalle duinenrij gespreid, strekt zich een bijna perfect symmetrisch uitgebouwde batterij met o.m. een centrale vuurleidingbunker waarrond vier geschutskazematten op open bedding.

De site is momenteel niet toegankelijk voor het bezoek. Samen met erfgoedpartners wordt daarom gesleuteld aan een visie op de tandem "Hundius – Fort Napoleon". Hier willen we immers het verhaal brengen van maritieme oorlogsvoering doorheen de eeuwen. Van Napoleon en de Atlantik Wall, maar ook van het Beleg van Oostende. Samen met de site Raversijde kunnen we zo een uniek Oostends pakket "militair erfgoed" ontwikkelen.

Maritieme Site Oostende : varend erfgoed in zicht

Wie langs de Slipwaykaai wandelt komt ongetwijfeld onder de indruk van dit nostalgisch stukje Oosteroever. Akkoord, het ziet er misschien wat verloederd uit, maar nergens voel je nog zo goed de sfeer van vroeger, van oude schepen en stoere zeebonken. Blickvangers zijn ongetwijfeld de oude scheepswerf De Weert – thans de thuisbasis voor een sociale werkplaats - alsook de machtige slipway. De slipway bestaat infeyte uit twee scheepsliften met respectabele leeftijd van 75 jaar.

Varend erfgoed krijgt hier binnenkort een tweede leven dankzij de uitbouw van een heuse museumhaven. Vergeet hierbij het beeld van een dok vol oude (roestende) boten en beeld je een werkende slipway in, waar boten én bezoekers welkom zijn ... voel de nostalgie van het zeeetje.

Meer info ?

Dit artikel is bovenal een zeer beknopte samenvatting van de acties die we plannen. Wil je meer weten ? Kom dan af naar één van de vele activiteiten. Kan je niet wachten, zin in meer activiteiten of wil je nog meer weten ? Surf naar www.oostendeoosteroever.be of contacteer Buitengoed (die het projectsecretariaat huisvest).

Als we "chauvinistisch" mogen zijn, dit zijn de (eerste) activiteiten die Lange Nelle zal verzorgen :

- erfgoedwandeling met focus op militair erfgoed op zaterdag 25 oktober. Afspraak om 14 u aan de Lange Nelle
- erfgoedwandeling met focus op haven & visserij op zaterdag 8 november. Afspraak om 14 u aan de Lange Nelle.

Oh ja, er komt wellicht ook in het najaar een studiedag aan rond de Maritieme Site Oostende. Meer info volgt op de webstek.

Tot Oosteroevers !

Bart Slabbinck, Buitengoed, bart.slabbinck@buitengoed.be

foto's : Bart Slabbinck & Roland François

IJtunnel1 naar Frankrijk 2008

Maandag 2 juni, na de havenfeesten van Brussel hebben we afscheid genomen van de schippers met wie wij vanaf 'Oostende voor Anker' hebben opgetrokken en varen wij door naar www.binnenvaartinbeeld.com/ronquierres.htm. Hier overnachten wij en maken een afspraak via de marifoon om de volgende morgen te kunnen passeren, want kan je daar dan van schutten spreken?

Dinsdag 3 juni, wij passeren met 3 spitsen, Amerikanen die geen Frans spreken en een Duitser in een "roeiboot". Passen en meten en het ging net, wel was het spannend want de bolders waar de spitsen aanlagen konden 2.5 mtr. heen en weer schuiven. Later lagen we met 2 spitsen in www.binnenvaartinbeeld.com/strepy_thieu.htm. Wij schieten het Canal du centre op en varen via het sluisje van Thieu naar een nieuwe jachthaven.. Wij fietsen naar Thieu voor boodschappen. Na een hevige bui krijgen we weer zonneschijn.

Woensdag 4 juni, we vertrekken uit de jachthaven, de sluizen gaan prima en twee hebben drijvende bolders. Het kanaal Pommeroeuil - Condé is (nog steeds) gesloten. Wij proberen de oude jachthaven van Peruwelz maar dit lukt niet met onze diepgang. Dus varen we door naar Péronnes en met passen en meten vind ik een ligplaats niet veel groter dan onze Ijtunnel. 's Avonds trekken we op de fiets naar Antoing om geld te pinnen want morgen word er gebunkerd bij www.neptunia.be/Antoing.html, er is daar een oude kom waar het goed toeven is, ook vind ik daar mijn favoriete supermarkt.

Donderdag 5 juni, nu alles vol zit kunnen wij vertrekken naar Frankrijk. De Schelde op en er word hier flink gebaggerd, wij meren af achter de sluis van Fresnes, er is veel scheepvaartverkeer ook door de baggerschuiten, maar na 19.00 uur is het er rustig. Op het achterdek word mijn hoofdhaar geschoren zodat ik netjes morgen mijn "nieuwe jaar" ik kan.

Vrijdag 6 juni, ik ben jarig en de sms'en komen binnen van mijn kinderen en kennissen. Helaas regent het pijpenstelen en word het dus de hele dag regenpak aan en uit. De eerste sluizen varen wij met een spits en dat is handig, we hoeven geen enkele sluis op te roepen. Op een sluis van de Schelde krijgen wij een afstandsbediening voor het kanaal van Saint Quentin. We vinden een overnachtingplaats in een voorstad van Cambrai voor de sluis van Celles.

Zaterdag 7 juni, we vertrekken om half negen, en doen zomaar 12 sluizen. Tussen sluis 10 en 11 is een mooie kade en wij stoppen hier. Na een wandeling en een bezoek aan de enige winkel een bakker varen wij weer verder en doen nog 5 sluizen, dit zijn er 17 en mijn vrouw klaagt over spierpijn. In Honnecourt worden wij verwelkomd door Hollandse Pensionada's die ook maandag door de sleeptunnel gaan. Hier moesten wij wel pennen slaan.

Zondag 8 juni, na het ontbijt verder gegaan en na twee sluizen liggen wij voor de tunnel van Riqueval bij het plaatsje Vendhuile. Wij zijn gaan wandelen naar de bron van de Schelde, dit is een wandeling van 5 km. Wij komen terug met spierpijn en een vers stokbrood.

Maandag 9 juni, de dag begint leuk. We gaan vandaag door de tunnel van <http://nl.youtube.com/watch?v=0G3us9jjEGw> Riqueval ; 5670 mtr lang. We krijgen lijnen van de bemanning van de Toueur. Deze blijken zo verschillend van lengte te zijn, dat wij bij vertrek hard naar stuurboord worden getrokken, en de Ijtunnel bijna de kant op wil. Gevolg een diepe kras in de nieuwe teerlaag tot op het bot. Engelsen die achter ons varen hebben hun landvasten aan elkaar geknoopt, en ik leen hun mijn lijnen 27mtr met aan twee zijden gesplitste lussen. (foto mijn lijnen) Wij dienen een klacht in bij de VNF en als we in de haven van Saint Quentin liggen komen er twee mensen onze papieren halen voor een schade claim. Tot overmaat van ramp vrat in een sluis een lijn zich vast onder een losliggende hoeklijn die er juist voor ligt om de lijnen te beschermen, door hard achteruit de sluis uit te varen trok de lijn zich er weer tussen uit.

Dinsdag 10 juni, een rustdag nou ja rust, de wekker staat op 7.30 u.om onze dochter te bellen voor werktijd. Ze is tenslotte nu 29 jaar. Twee wassen gedraaid, ons bed is weer fris. Met onze Deense buurman zijn we naar de VNF gefietst om een vignet te kopen en gelijk de tunnel passage te voldoen. Tot 6 juli mogen wij nu in Frankrijk blijven. Na de boodschappen zijn we op weg gegaan naar een oude kerk uit de twaalfde eeuw, dat was indrukwekkend. Na het fietsen door de drukke stad besluiten wij niet naar Parijs te gaan maar rustig via Reims en Epernay te varen naar de Maas. We zijn toch geen stadsmensen.

Woensdag 11 juni, we meren af in de haven van Chauny, daar is geen plek dus dan maar dubbel tegen een Engels schip. Een rustige dag door een mooi gebied. Donderdag 12 juni, we varen door het kanaal van de l'Oise a l'Aisne we ruilen hier de afstandsbediening om voor een andere. Het plent van de regen, regenpakken aan en ik twee petten zodat het lekwater niet in mijn nek loopt.

Vrijdag 13 juni, we vertrekken vroeg om te beginnen aan onze reis door weer een tunnel en 4 dalende sluizen inclusief een aquaduct. We varen rustig door een zwaai kom als ik een oud stuk kade zie. Wel wat stenen daar, maar met behulp onze heftruckbanden en wrijfhouten liggen wij vorstelijk. Onderweg naar een ruïne van een twee maal verwoeste kerk, groeten wij een man op een steiger. Hij vertelt dat hij als jonge man vanaf '56 in de Nederlandse kolenmijnen heeft gewerkt tot 1968. En voor dat wij het weten zijn wij uitgenodigd in zijn paradijsje en drinken champagne met Luigi en Maria. Een Italiaan met een klein fragiel Duits vrouwtje. We eten spaghetti, drinken rode wijn en als klap op de vuurpijl zelf gemaakte perenschnaps. 's Avonds maken we nog een mooie wandeling en morgen varen zij met ons mee.

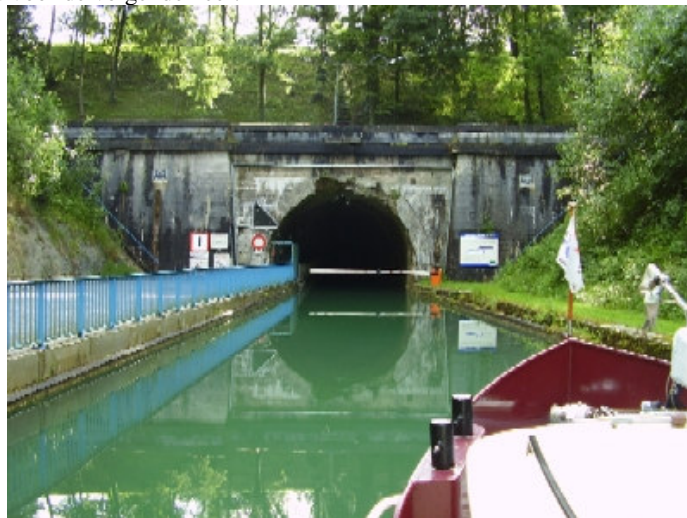
Zaterdag 14 juni, om 10 uur naar de bakker om een bestelde perentaart voor vier personen op te halen maar hij is gigantisch. Om even over tien komen Maria en Luigi. We varen in de richting van Soisons en meren af voor koffie, gebak en een schippersbitter. Op de terugweg laat ik Luigi sturen, dat is volop genieten, ook voor Maria. Zij zei "ik ben gelukkig zonder wensen". Terug in Maizy wisselen wij nog flessen uit. Twee gelukkige mensen op de wal en in de boot.

Zondag 15 juni, we varen al een tijdje op met een Deense boot, een zeilboot zonder mast. Zij varen voor ons de sluis in, maar bij het uitvaren horen we opeens een grote klap, onze mast stond nog overeind. Na sluis 8 stoppen de Denen maar wij varen door naar Sillery, een prachtige haven, die zou altijd vol liggen maar nu is hij helemaal leeg. De mast wordt gespalkt, eerst met 3 boomtakken, later met overgebleven delen van een hordeur, geen gezicht maar het werkt. In Sillery zijn twee restaurants, bij een begint het menu vanaf 54 €, daar gaan wij niet heen. De andere is achter een bar, proberen maar, ook daar gaan wij niet meer heen; de entrecote komt uit de frituur.

Maandag 16 juni, wederom een feestdag; wij zijn 30 jaar getrouwd maar we doen gewoon. Douche schoonmaken en boodschappen doen, 's middags een fietstocht tussen de wijngaarden. De lucht wordt nu wel erg donker, wij zijn net op tijd binnen en genieten van een punt perentaart, en zo te zien kan dat morgen ook nog een keer.

Dinsdag 17 juni, wij vertrekken om half acht om andere schepen voor te zijn. Alles gaat vlekkeloos. Het landschap met de wijngaarden is prachtig. We varen door het souterrain de Mont Billy. We vinden een plaatsje in Conde sur Marne, halen zonnenscherm en parasol uit en zetten onze fietsen op de wal. We bekijken een aquaduct dat het water toevoert voor het kanaal en kopen asperges bij een wijnboer. Beslissen dan dat we toch te weinig gevaren hebben, halen de boel naar binnen en daar gaan we weer. We zoeken met veel moeite een plek in een oude industriehaven van Chalons en Champagne. Na de avondwandeling blijkt er een mooie kade na de volgende sluis in een park. Goed voor de volgende keer.

Woensdag 18 juni, we starten vroeg, om kwart voor acht liggen wij in de sluis. Op weg naar Vitry le Francois. Maar helaas, voor ons ligt een spits. We meren nog even af in Pogny. Ik vind een winkelcentrum en doe wat inkopen. Helaas in een mum van tijd drijven we weer achter de 'Babydoll'. Onderweg in de broodbak machine een heerlijk brood gebakken. In Vitry is er ligplaats aan de kade. Fietsen op de wal, laptoptas over de schouder en op weg naar de Mc Donalds voor gratis wifi. 's Avonds fietsen wij nog door het leuke stadje. Op tijd naar bed, wij zijn moe, morgen weer verder.

Donderdag 19 juni, we zijn de eersten die uitvaren. Gaan we wel naar Canal Marne au Rhin of gaan we terug naar het Ardennen kanaal. Volgens de kaart allemaal handbediende sluisen. Maar we boffen dat de kaart oud is. Tot sluis 55 is alles al geautomatiseerd en vanaf sluis 50 is er handbediening. Het schiet mooi op, bij de laatste 2 sluisen geef ik een man die met een zware tas sjokt een lift. Bij sluis 52 liggen we dubbel bij een Engels schip "CEDAR". De kade van de VNF is niet langer. Nog een eind gelopen naar het oude dorp en wat boodschappen gedaan. Gekookt en afgewassen, ik pluk voor de vrouw nog een bosje veldbloemen.

Vrijdag 20 juni, het is negen uur en daar gaan we. De eerste sluis is het nog met onze afstandbediening, daarna is het deuren draaien. We zijn nu in Bar le Duc, daar is een goede kade, stroom, water en schoon sanitair. We hebben boodschappen gedaan en vinden nog een wifi mac. Daarna zijn we door de "Ville Bas" gewandeld, mensen die op de camper opstelplaats staan vertellen dat de "Ville Haute" erg mooi is. Dat doen wij de volgende keer dan maar.

Zaterdag 21 juni, we hebben om 9 uur de eerste sluis besproken. De eerste twee sluisen gaat de VNF man mee, daarna zijn wij weer vrij met onze afstandbediening. Het is mooi maar ook erg warm, 30gr. Het water is erg helder je ziet waterplanten waar de vissen tussendoor zwemmen. In Ligny en Barrois hebben wij weer een mooie ligplaats aan een steiger. We wandelen door het stadje en hebben leuke burens uit Maasdijk. Morgen nemen we een rustdag.

Zondag 22 juni, vandaag een rustdag, nou ja. De boot lekker gewassen met de dekwaspomp en gepoetst, want het water is hier kraakhelder. Ook hier loopt een mooie rivier, de Ornain. Ik heb problemen met jongens die geld willen wisselen om drugs te kopen, dat weiger ik, dan ontstaat er een scheldkanonnade die weer verdwijnt als de dealer is langs geweest. Best spannend, je kan niet wegvaren omdat de sluisen op zondag niet werken.

Maandag 23 juni, om half negen starten we gaan 21 sluisen passeren over een afstand van 21 km. We varen door een aquarium heen, zo helder, en wat een vissen! Onderweg verdragen we nog een korte maar hevige onweersbui maar om half 3 meren wij af achter onze Friese burens bij de laatste sluis van Demagne aux Eaux, voor de tunnel van Mauvages.

Dinsdag 24 juni, deze ochtend varen we om 8 uur door de sluis, dat is vroeg na het hevige onweer van vannacht. Samen met de Friezen op pad, de sluiswachter zegt dat wij door mogen varen tot aan de tunnel. We passeren nog een niet meer in gebruik zijnde Toueur. Daar aangekomen moeten wij wachten op de elektricien, er is storing ook de Toueur doet het niet. Ik vaar de 4700 mtr. zelf en op de kant fietst de sluiswachter mee met een led lampje op het hoofd, hier heb ik profijt van mijn 2x50 watt zalinglampen die ik als schijnwerpers gebruik. Na de tunnel nog 12 sluisen zakken, het is buiten de tunnel benauwd en heet. Gineke heeft natte lappen over haar voeten liggen om koel te blijven en niet te verbranden bij het schutten. In Void meren wij af aan de VNF kade. Als we de wasautomaat gebruiken gaat het verkeerd, de vlammen slaan eruit, later blijkt dat de ontstoringscondensator het heeft begeven. Pas in Dinant vind ik een nieuwe. Void is heel leuk, zie www.void-vacon.fr. Er is een graansilo waar duidelijk is te zien dat het vervoer niet meer door spitsen wordt gedaan maar door vrachtauto's.

Woensdag 25 juni, we vertrekken om half 9, zwaaien naar de Friezen en gaan op weg naar het Canal de l' Est branche Nord. Voor de sluis ligt een Doerak bemand door Theo en Nel die met ons mee varen. Zeven sluisen zakken, dat is een makkie. Theo weet een kade die niet op de kaart staat en daar liggen wij nu. Loopje door het dorpje en na een bak koffie gaan Wim en Theo nog een boodschap doen. Dan komen er twee mannen naar de boot, het zijn de burgemeester met nog iemand uit de Mairie. Ze willen foto's maken van de boten voor reclame doeleinden. Het was een leuk gesprek, complimenten geïncasseerd, nog een avondwandeling en dan gauw naar binnen vanwege de muggen.

Donderdag 26 juni, we vinden een lege steiger in Lacroix sur Meuse, die loopt zo vol maar na wat verleggen heeft iedereen een ligplaats. Samen met Theo en Nel zitten wij lekker onder de boom. Gebakje bij de koffie, en daarna worden wij ingewijd in de spelregels van het Jeu de Boule. De dames winnen. Nog een aperitief en daarna weer naar onze eigen boot. Een heerlijke dag met gezellige mensen.

Vrijdag 27 juni, weer een rustige tocht. Naar Verdun; er zou plaats zijn, nou niet echt, alles ligt dubbel, voornamelijk Barkassen en Pikmeer kruisers, allen mooi in de lak. We mogen dubbel aan een oud Amsterdams echtpaar die al jaren in Friesland wonen, deze mensen liggen hier zeker 3 weken (geen liggeld+water+stroom). Ik vind later iets meer stroomafwaarts tegenover de Aldi een oude haven waar een prima uitwijk mogelijkheid is voor ons type schepen. Door de stad gewandeld naar de kathedraal.

Zaterdag 28 juni, Vandaag een rustdag, Theo noemt dat een "break". Weer eens bunkeren bij mijn favoriete supermarkt. Dan op weg naar de citadel, maar helaas Gineke valt en verzwikt haar enkel, die zit de rest van de dag maar met haar voet omhoog. Vanavond naar de Chinees, aan de overkant maakt een band leuke muziek.

Zondag 29 juni, vlak voordat wij de sluis invaren komt er nog een polyester jacht aan, het past net. Met z'n drieën in de sluis, de eigenaar is onderweg naar Nederland na een verblijf van meerdere jaren op de middellandse zee. In Consenvoyen meren wij af in een doodlopende arm die vroeger werd gebruikt om spitsen te laden bij een silo. Je moet hier echt opletten om het gat goed in te varen. Er ligt een zandbank en aan de andere kant is een veld met waterlelies. Er staat ook stroom want aan het einde is de stuw van de sluis. Binnen een paar uur liggen wij met 5 schepen die het wel durven als ze ons zien liggen, ik help een schipper uit Antwerpen met een lijntje op mijn middenbolder zodat hij kan keren op de stroming zonder zijn schroef te gebruiken, later krijg ik een fles wijn voor de gedane inspanning. Avonds een fietstocht gemaakt in dit mooie landschap.

Maandag 30 juni, rustige reis. Op de laatste handbediende sluis krijgt een hele lading nieuwe eclusiers (werkstudenten) les. Ik weet razendsnel mijn "doe eens normaal pet" te ruilen voor een brandnieuwe van de VNF, nog steeds geen VNF "pavillon", maar wel een pet, het kan raar lopen. In Dun sur Meuse is een prachtige steiger en toiletgebouw met wasautomaat en dat voor maar 7€ incl. Ik fiets naar de camping en mag gebruik maken van de pc. Maar het toetsenbord is mij te ingewikkeld AZERTY ipv. QUERTY of zo iets. Ik ga weg maar kom terug met mijn laptop, de pc word weggehaald en ik mag mijn laptop aansluiten. Dit vind ik zo speciaal dat ik een fles wijn ga halen en die aan de beheerder geef. Gezellige middag, maar 's avonds blijven wij op de boot.

Dinsdag 1 juli, vandaag op pad naar een kade in het niets. En dat blijkt ook zo. Het is een prachtig plekje voor onze 3 schepen de Doerak, de Anna Catherina en de IJtunnel. 's Avonds gebarbecued met de inhoud van de vriezers en voorraadkasten. Wat is het warm en wat zijn er veel sterren. Om 12 uur zingen wij het lang zullen ze leven lied voor Gineke die weer een jaartje ouder is geworden.

Woensdag 2 juli, vlak voordat wij wegvaren komen de burens Gineke feliciteren en ze krijgt van Theo en Nel een cadeautje. Dan varen wij door een prachtig landschap naar Sedan. Bij het afmeren verkijk ik mij op de stroming. Door de regenval van de laatste dagen is die erg toegenomen. Ik maak de manoeuvre opnieuw en beland nu keurig aan de kopsteiger. Nadat iedereen is afgemeerd is het een klein verjaardag partijtje op ons achterdek. Gineke krijgt veel sms'en van onze kinderen en familie. 's Avonds hebben we een wandeling gemaakt naar het fort, het word ineens donker ik zie verderop veel onweersflitsen maar wij zijn ook de weg kwijt!! Net op tijd zijn wij op de boot en een reuze onweer barst los.

Donderdag 3 juli, alles is nat. Weer eens wat anders. Voor ons ligt een Engelsman al een half uur te wachten. Als de sluis draait wil hij alleen schutten, maar daar komt niks van in. Wij gaan met z'n drieën, hij de halve sluis en wij de rest. De man blijkt gewoon bang te zijn. Ik bied hem mijn hulp aan maar die wil hij niet. Hij vaart door om ons kwijt te zijn en schiet het Ardennen kanaal in. Wij varen rustig door met 1200 toeren naar Charleville Mezières, daar is een mooie haven bij de camping. Deze haven heeft wifi voor zijn bezoekers. Wij lopen door de stad en Gineke ziet een horloge als verjaardag cadeau. Ook ontmoet ik hier een Amerikaans echtpaar wat in mei bij de steiger van Boom hun railing kapot voer tegen de IJtunnel bij het wegvaren naar de sluis van Klein Willebroek, zij hadden de vloedstroom erg onderschat, ze zitten er nog steeds mee. Terwijl ik vertel dat na een likje teer en een streek lak alles weer in orde was.

Vrijdag 4 juli, we vertrekken om 8 uur. Onderweg berekenen wij de snelheid; 10.9 km/h met 1200 omw. De stroom mee natuurlijk. Een sluis staat op dubbel rood, er staat toch stroom en een windje vanachter, ik stop en laat het achteranker vallen. De Doerak komt langzij en zo wachten wij de VNF meneer af. Een huurboot komt aan en vraagt hoe wij zo lang stil kunnen blijven liggen en botst dwarsliggend tegen ons aan. Wij helpen ze keren sturen ze terug om op de veel bredere rivier af te wachten. Wij vragen ons af of er ligplaats in Revin is en ja wij vinden een plaatsje. Het is inmiddels veel drukker geworden op de Maas, het is tenslotte al begin Juli. 's Middags krijgen wij burens, een platbodem uit Harlingen. Ik haal mijn boodschappenkar uit het achteronder en monteer het geheel. We doen boodschappen in de Intermarché. We eten aan boord en doen een avondwandeling, ook brengen wij een bezoek aan de geldautomaat want straks moet er weer diesel gekocht worden.

Zaterdag 5 juli, er is weer plaats voor ons in Fumay. We vinden een plekje aan het einde van de steiger, ver van het frietkot. We hebben gewandeld en boodschappen gedaan, het Italiaanse restaurant is er nog. Even verderop is een bakker die nog zijn brood bakt in een hout gestookte oven. Vanavond zou de laatste boules wedstrijd gehouden worden maar helaas, het regent. Deze avond geen sperziebonen, maar uit eten met Chris en Nel bij de Italiaan "Sous la Voute" een restaurant in een keldergewelf. Daarna nemen we nog een afzakkertje bij ons aan boord.

Zondag 6 juli, we varen de laatste dag met z'n allen. Chris, Nel en Theo en Nel blijven in Givet achter, wij varen door omdat het vignet niet meer geldig is na vandaag. Wij meren af in België na het kortste tunneltje van deze reis bij de dieselpomp in Heer-Agimont om morgen te tanken.

Maandag 7 juli varen we de Maas af. Wordt vervolgd!